

[Laurits Pedersen.]

det ser ud til, at Landbruget i disse vanskelige Tider ikke tænker paa at benytte disse skarpe Fagforeningsmetoder, som Socialdemokratiet har benyttet sig af, men for en Gangs Skyld har Lyst til at slaa igen, siger, at det er det store Landbrug, der raaber op. Man kunde have Lyst til for en Gangs Skyld at konstatere, hvor mange der i Landbefolkningen staar bag ved dette berettigede Krav, som rejses af Landbruget. Kravet er jo rejst i den Situation, at Regeringen tillod baade en Lønforhøjelse og en Forhøjelse af Varepriserne, saaledes at der finder en vis Inflation Sted, samtidig med at Regeringen paa Møntomraadet lader en Deflation finde Sted. Jeg tror, at Socialdemokratiet og det dermed forbundne Parti i dette Spørgsmaal maa forberede sig paa, at Landbruget langt ud over Partigrænser vil staa bag ved dette Krav. Udenrigsministeren sagde jo, at Landbruget skulde ikke blive forfordelt, og holdt Tiden hen i over to Maaneder.

Vi kender disse gamle Organisationer, Slagterierne og Mejerierne, kender deres Historie og ved, hvorledes disse Organisationer fra første Færd intet Skel satte ude i Landbefolkningen. Manden med den ene Ko havde lige saa stor Stemmeret som Manden med de hundrede Køer, og man skal ikke paa nogen Maade forsøge at skyde os i Skoene, at det er det store Landbrugs Folk, der her fremsætter Landbrugets rigtige Krav. Jeg kan her oplyse, at i en af de største Landboforeninger, man har i Jylland, er Medlemstallet saaledes:

Over 100 000 Kr.s Ejendomsskyld: 53 Medlemmer,
 fra 50 000—100 000 Kr.s Ejendomsskyld: 287 Medlemmer,
 fra 20 000—50 000 Kr.s Ejendomsskyld: 2 079 Medlemmer,
 fra 15 000—20 000 Kr.s Ejendomsskyld: 840 Medlemmer,
 under 15 000 Kr.s Ejendomsskyld 2 928 Medlemmer,
 uden Ejendom er der 803 Medlemmer.

Man vil af disse Tal forstaa, at den store Gruppe inden for denne Landboforening, som man tillader sig i store og smaa „Demokrater“ at kalde Storlandbruget, er den Gruppe, man kalder Husmandsgruppen. Jeg tror, som sagt, at man maa forberede sig paa, at man langt ud over Partigrænserne eftertrykkeligt vil give Udtryk for, hvorledes man i Landbruget ønsker Forholdene ordnet. De Organisationer, som faar i deres Haand at træffe Bestemmelse om, hvorledes Landbruget skal forholde sig over for Regeringen, kender vi. Det er

de gamle Organisationer, som er fremgaaet af de enkelte Mejerier gennem Landsdelsorganisationerne til Hovedorganisationerne. Man skal ikke frygte for, at de Organisationer, der i deres Hjemegn aldrig har haft nogen Uoverensstemmelse hinanden imellem paa det økonomiske Omraade, uanset om der har været Medlemmer med store eller smaa Ejendomme, vil træffe overilede Beslutninger. Der vil gaa en Uges Tid endnu, maaske lidt mere, inden der fremkommer nærmere, men jeg har ønsket allerede nu at gøre disse Bemærkninger, for at „Socialdemokraten“ og de andre Presseorganer, ikke mindst den københavnske Presse, repræsenteret ved „Ekstrabladet“, kan faa at vide paa Forhaand, at deres Arbejde vil mislykkes, og jeg tror, de skal være en lille Smule forsigtige, for jeg er overbevist om, at alle Landbohjem vil forstaa, at dette ikke er et Partispørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, om det Erhverv, der er Landets Hovederhverv, skal leve under rimelige Vilkaar eller skal leve under de Vilkaar, om hvilke den ærede Ordfører i Landstinget, Hr. A. P. Hansen, sagde, at man skulde ikke fra Landbrugets Side være ked af at modtage Understøttelse, for det er en ikke ringe Maade at modtage Penge paa, og han sammenlignede den Understøttelse, Landbruget fik ved denne Lov, med den Understøttelse, der gives, naar man ikke kan faa Arbejde. Det var i Virkeligheden en meget, meget interessant Placering, den ærede Ordfører i Landstinget gav denne Lov, som fik Stemmer fra saa mange Sider ogsaa her i denne Sal. Er der noget, man ikke mangler ude i Landbruget og ikke har manglet i de lange og vanskelige Aar, saa er det Arbejde. Man kan spørge Husmændene ude omkring, om de har manglet Arbejde, men man kan ogsaa spørge dem, om de har faaet Løn for det Arbejde, de har udført, og der tror jeg, det vil komme til at skorte paa Ja-Svar.

Det eneste, man har kunnet glæde sig over, siden vi blev indkaldt til denne Samling og forinden til den ekstraordinære Samling — Tilsagnet om Vilje til Samarbejde fra Regeringspartiernes Side har man jo ikke kunnet glæde sig over, for det har i Virkeligheden vist sig, at naar man ikke vilde samarbejde paa den Linie, som de ønskede, saa ønskede de ikke at give nogen Anledning til Samarbejde —, det eneste, man har kunnet glæde sig over under disse vanskelige Forhold udadtil, er det stærke Sammenhold, der er i Norden. Jeg har i Virkeligheden ikke kunnet forstaa disse skarpe Diskussioner, som den ærede Ordfører for